

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Ex quo sensu dictum sit, Deus non est mali author. D. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

enim disputabatur, non de bonis actionibus atq; peccatis. Aperte hic videtur dividere inter naturas siue substantias, & actiones siue peccata. Ideoq; asserunt præfati Doctores, actiones interiores vel exteriores non esse naturas vel substantias: quæ si male sunt, peccata sunt, neq; à Deo sunt. Quod vero mali actus non sint naturæ. Aug. videtur nota- *Aug. in fine*
re in prima responsione contra Pelagiānos ita di- *1. hiponostī-*
cens, Operā diaboli quæ virtū dicuntur, actus con. ibidem
sunt, non res. Idem in quarta responsione, Omne in principio
malum natura non est, sed actus accidens alicui 4. ad 4. arti-
ex defectu boni. Quamobrem quod natura non
est, Deus non fecit: quia natura est omne quod fe-
cit. Item, Omne quod natura bonum est, Deus ex
nihilo fecit, non diabolus.

Secundum hos, res aliquæ sunt, quæ à Deo non sunt, qui-
bus homines mali sunt. C

Ex quo colligitur, res aliquas esse, quæ à Deo nō *In Enchir.*
funt, eisq; homines mali sunt. Quod nihilominus cap. 19. ad
& ipsi concedunt, innitentes verbis Aug. superius principium.
positis: qui in Enchir. determinans illa verba Pro-
phetæ: Vehis qui dicunt bonum malum, dicit de
ipsis rebus quibus homines mali sunt, non de ho-
minib; hoc esse intelligendū. Sunt ergo aliquæ res,
quibus homines mali sunt. Id autem quo homo sit
deterior, à Deo non est: quia ut ait Aug. in lib. 83.
quæst. Deo auctore non sit homo deterior. Non est Aug. in me-
rgo Deus auctor rerum quib. homo deterior sit. dio quæst. 3.
At sunt aliquæ res ut dictum est, quibus homines in tom. 4.
mali sunt, quia peccata ipse sunt. Ideoq; Scriptura
in pluribus contestatur locis, Deum non esse au-
ctorem malorum, id est, eorum quæ peccata sunt.
Ex parte eorum præmissæ opponitur sententia in illo verbo,
Deus auctor malorum non est. D

In hoc autem verbo superiorum sententiarum recte
 opponitur, qui dicunt Deum non esse auctorem eo-
 rum quæ mala sunt, in quantum mala sunt, sed in

quantum sunt: & in quantum mala sunt, dicunt ea nihil esse. Quid ergo mirū, si Deus dicitur non esse auctor eorum in quantum nihil sunt, cum nihil nullus auctor existere queat? Ideoque cum dicitur Deus esse auctor omnium quæ sunt, bonorum isti subintelligi volunt. Bona autem illa esse dicunt, quæ naturaliter sunt. Ea vero naturaliter esse dicunt, non solum quæ substantiæ sunt vel concreta substantiis, qualiter supra acceperunt: sed & omnia quæ naturā non priuant bono. Et ita secundum eosdem multiplex in scripturis sic intelligentia, vbi de natura siue de substantia, vel de his quæ naturaliter sunt, sermo occurrit, sed supra illum locum Ps. Non est substantia, ita Aug. de substantia differuit, ut præmissæ sententiæ videatur consentire dicens, Substantia intelligitur illud quod sumus, quicquid sumus, homo, pecus, terra, sol, omnia ista, substantiæ sunt, eo ipso quo sunt naturæ ipsæ substantiæ dicuntur. Nam quod nulla est substantia, nihil omnino est, substantia ergo est aliciquid esse. Deus fecit hominem substantiam, sed per iniquitatē lapsus est homo à substantia in qua factus est, iniquitas quippe ipsa non est substantia. Non enim iniquitas est natura quā formauit Deus, sed iniquitas est peruersio quam fecit homo. Naturæ omnes per ipsum factæ sunt, iniquitas per ipsum non facta est, quia iniquitas non est substantia. In illo hymno trium puerorum vniuersa creatura laudans Deum commemoratur. Laudant enim omnia Deum, sed quæ fecit Deus. Laudat ibi serpens Deum, sed non avaritia. Omnia reptilia ibi nominata sunt, sed non aliqua vitia. Vitia enim ex nobis & ex nostra voluntate habemus, & vitia non sunt substantia. Intendant diligenter his verbis præmissarum assertores sententiarum, & percipere poterunt rationem & causam dictorum, vbi scriptura de natura vel substantia mentionem facit. Il-

Psal. 68.

Dan. 3.

cit. Illarum vero sententiarum iudicium prudenteris lectoris, cui utriusque sententiæ notitiam plenariè dedimus arbitrio relinquimus, ad ea quæ adhuc nobis supersunt, tractanda festinantes.

Quod de peccato non de pœna intelligitur cum dicitur,

Deus non est auctor mali.

E

Cum igitur in hoc omnes consentiant Catholici tractatores scil. quod Deus non est auctor malorum, cauendum est tamen ne malorum nomine pœnas sicut peccata, generaliter includas. Pœnarum enim Deus auctor est, sicut ipse per Prophetam ait: Non est malū in ciuitate quod Dominus non fecerit. Item alibi ex persona sua ait: Ego sum Deus, creans malum, & faciens bonum. Ecce hic dicitur creasse & fecisse malum, sed mali nomine *Quæst. 21.* pœna intelligitur, non peccatum, sicut è conuerso *in fin. to. 4.* cum dicitur, Deus non esse auctor malorum, nomine mali peccata intelliguntur. Ideoq; Aug. qui *cap. 26. ad dixerat in lib. 83. quæst. quod Deus auctor mali non principium sit, in 1. lib. retract. quomodo intelligendum sit a-* *tom. 1.* perit dicens: Videndum est ne male intelligatur quod dixi, Deus auctor mali non est, qui & omniū quæ sunt auctor est, quia in quantum sunt, in tantum bona sunt. Et ne hinc putetur non ab illo esse pœnam malorum, quæ utique malum est, his qui puniuntur, sed hoc ita dixi, sicut dictum est, Dens mortem non fecit, cum alibi scriptum sit, Mors & *Sap. 1. cap.* vita à Domino est. Malorum ergo pœna quæ à Deo *Ecl. 11. b.* est, malum est quidem malis, sed in bonis Dei operibus est, quoniam iustum est ut mali puniantur, & utique bonum est omne quod iustum est. Sic ergo dicitur Deus non fecisse mortem, quia non fecit illud pro quo mors infligitur, id est, peccatum. Audisti Lector causam dictorum, ex qua causa intelligentia firmatur cum dicitur, Deus non est auctor mali, & Deus mortem non fecit.

Hh 2

DE